

Vážení adoptivní rodiče, vážení příznivci a přátelé Centra Narovinu,

děkujeme vám za obrovskou podporu a pomoc v loňském roce a do nového roku 2020 vám přejeme hodně zdraví, lásky, spokojenosti a radosti.

A co najdete v tomto bulletinu? Představujeme další dobrovolníky z Keni a České republiky, bez kterých bychom to vůbec nezvládli... A také novou posilu v pražské kanceláři Simonu Matulovou. Několik studentů střední školy Ostrova Naděje sepsalo své zkušenosti... Připojujeme také

oficiální výsledky Celostátní srovnávací zkoušky středního vzdělání našich středoškoláků. A nechybí ani příspěvky od partnerských škol, adoptivních rodičů a dobrovolníků.

Šťastný nový rok a těšíme se na další společnou cestu.

Za Centrum Narovinu

Simona Heřtusová

simona.hertusova@adopceafrika.cz

Férový obchůdek podporuje Ostrov Naděje

Děkujeme, že jste i v roce 2019 podpořili svým nákupem dárek s příběhem Ostrov Naděje. Ziskem z obchůdku ve výši 394 108,- Kč podpoříme provoz střední školy a kliniky (celkem se prodalo zboží v hodnotě 399 219,- Kč a dárkové certifikáty v celkové výši 71 280,- Kč).

Novinkou obchůdku byla kolekce náramků, kterou na podporu své školy vyrobily děti z Ostrova Naděje. Za tři měsíce prodeje (říjen - prosinec 2019) jsme prodali 106 náramků a střední školu podpořili částkou 10 000,- Kč.

Velké poděkování také patří několika partnerským školám, které prodávaly zboží komisioním prodejem v rámci svých školních jarmarků a akcí.

Děkujeme za obrovskou podporu a těšíme se na vaši přízeň i v tomto roce.

Hledáme nové koordinátory projektu Adopce na dálku

Je vám blízká Afrika a rozvojové projekty podporující vzdělání? Máte 1 - 2 volné hodinky týdně? A můžete je věnovat dobrovolnické práci z domova?

Tak právě vás hledáme :) Pokud máte zájem, napište nám na info@centrumnarovinu.cz a my vám pošleme všechny potřebné informace... Děkujeme a těšíme se na spolupráci.

Vaše Centrum Narovinu

Kdo tvoří tým Centra Narovinu? Představujeme dobrovolníky v ČR a v Keni

Hezký den, jmenuji se Andrea Augustová. Pocházím z malé vesnice na Vysočině, ale již od dob studia na LFMU, kde jsem vystudovala obor porodní asistentka, jsem žila a pracovala v Brně. V březnu loňského roku jsem se vrátila po několika letech z Irska, kde jsme pracovala v oboru asistované reprodukce, a v dubnu téhož roku jsem se stala dobrovolnou koordinátorkou Centra Narovinu. Jsem moc ráda, že existuje velká spousta lidí, pro které nezištná pomoc dětem nejsou jen prázdná slova. Dávají jim tak šanci na lepší život a umožňují jim měnit sny ve skutečnost. Být koordinátorem CN mi také umožnilo potkávat úžasné lidi, kteří jsou na stejné vlně a kteří chtějí pomáhat druhým. Velice si všech vážím a děkuji jim za to, co dělají.

A co napsat o sobě? Miluji přírodu, turistiku, hory a cestování. Ve volném čase se ráda projedu na kole nebo kolečkových bruslích, fotím, ráda si také přečtu dobrou knihu, zajdu do kina nebo občas do divadla.

Dobrý den, ahoj všem, jmenuji se Barbara Sladká a jsem ráda, že mohu být součástí Centra Narovinu. Již od mala mě fascinuje Afrika a nyní se mi podařilo spojit tuto zálibu s praxí. V současné době studuji magisterský obor afrických studií na univerzitě v Hradci Králové. Mimo to pracuji v anglické jazykové škole jako koordinátorka a příležitostně překládám. Ve svém volném čase se nejraději věnuji francouzštině a všemu s Francií spojenému.

Pro Centrum Narovinu pracuji jako dobrovolná koordinátorka adopcí téměř jeden rok. V hlavě si tak říkám: „Opravdu pouze rok?“ I když se jedná o relativně krátký čas, zážitků díky tomuto dobrovolnictví je spousta a určitě další přibudou.

Přesně před rokem jsem si uvědomila, že dlouho s nadšením sleduji projekty Centra Narovinu, ale že již mi nestačí vše pouze sledovat, ale ráda bych toho byla malou součástí a přispěla ke smysluplné práci. Od té doby mám na starosti část na

dálku adoptovaných dětí a jsem v kontaktu s adoptivními rodiči ohledně dění v Keni. Díky koordinátorství jsem se setkala s úžasnými lidmi, poznala blíže Keňu a tamní problémy a též si nesu v paměti někdy až neuvěřitelné příběhy keňských dětí. V budoucnu se těším, že Keňu navštívím i osobně.

Jmenuji se Elias Otieno Warambo. Pracuji s Centrem Narovinu jako dobrovolný koordinátor v Keni. Vstoupil jsem do organizace v roce 2002 a pomáhám tam dodnes.

V průběhu let mé dobrovolnické pracovní zkušenosti s Centrem Narovinu jsem si vytvořil silnou vášeň pro pomoc nejpotřebnějším a nejzranitelnějším dětem a členům různých komunit v různých částech Keni.

Jsem ženatý muž, milující svou ženu Lydii Wanjiku. Jsme požehnáni dvěma dětmi, Lyonem, kterému je 9 let a Lianou, které jsou 4 roky.

Profesí jsem řidič – mechanik, je to práce, kterou také dělám s vášní. Tato práce mi hodně pomohla při získávání příjmu, abych se mohl postarat o základní potřeby své rodiny.

Mým snem je pokračovat v práci s organizací Centrum Narovinu a pomáhat dětem vytvářet dobré morální vzory ve společnosti. Tak napomáhám tomu, aby děti byly připraveny plně realizovat svůj potenciál a mohly přinést pozitivní změny do komunity i celé země.

Jmenuji se Peter Otieno Warambo a pocházím z Keni.

Mám 2 děti. Pracuji na plný úvazek jako taxikář. Jsem šťastný, že mohu pomáhat Centru Narovinu, protože dělají velmi dobrou práci pro děti, oceňuji své kolegy z české a keňské strany... Simonu, Danu, adoptivní rodiče i Kena za skvělou práci, kterou vkládají do tohoto projektu, aby mohl dobře a hladce fungovat. Bůh vám žehnej i vašim rodinám.

Díky. Chao.

Představujeme novou posilu v pražské kanceláři

Volám sa Simona Matulová a pred pár mesiacmi som sa presťahovala z Bratislavy do Prahy. Pri zháňaní si práce som s malou dušičkou hľadala niečo, čo by ma naozaj bavilo, naplňalo a malo nejaký zmysel. Keďže sa už nejaký ten čas vo svojom voľnom čase venujem charitatívnej činnosti, ponuka práce v Centre Narovinu ma veľmi nadchla a zaujala a od ledna som novou členkou super tímu v pražskej kancelárii. Veľmi sa teším na všetky

výzvy ktoré ma tu čakajú a som poctená, že môžem svojou prácou pomôcť aspoň sčasti zlepšiť životnú úroveň a vzdelanie detí v Afrike.

Niečo o mne: veľmi rada čítam a maľujem. Tiež sa venujem hre na keyboard a gitaru. Rada navštevujem „pankáčske“ koncerty ale milujem aj jazz alebo indie. Som zarytou obrankyňou nielen menších a utláčaných skupín ale aj zvierat. Som feministka. Veľmi sa teším už aj zo súčasnej spolupráce s Vami a rada ju ešte zintenzívňim.

Klub přátel adopce

Z účtu Klubu přátel adopce, kam lidé mohou přispívat pravidelnou i nepravidelnou částkou pod v. s. 800 a kam jdou i přeplatky, které nám věnovali „adoptivní rodiče“ z ukončených adopcí, jsme v prvním trimestru 2020 (k 22. 1. 2020) podpořili celkem 31 dětí, které přišly o podporu svého dosavadního „adoptivního rodiče“. Celkem se jedná o částku 121.600,- Kč + 540 EUR. Za věnované částky na Klub přátel adopce velmi děkujeme. Tyto děti nemusí přerušit školní docházku a mohou pokračovat v dalším studiu.

Hana Jodasová

Dnes bychom Vám rádi představili Elizabeth a Abdula...

Elizabeth Stephanie Wargare (ID 41782). Pro Elizabeth hledáme nového adoptivního rodiče, protože by ráda dostudovala střední školu. K ukončení studia jí chybí dva

roky. Dívka ráda čte a plete copánky, chtěla by jednou pracovat v kadeřnickém studiu. Již je maminkou sedmiměsíční dcerky, se kterou jí pomáhá její matka. Rodina bydlí v pronájmu, 3 lidé v jedné místnosti. Školné na střední škole činí 5.600 Kč/220 EUR za trimestr.

Abdul Aziz Ngoto Rashid (41847). Matka chlapce zemřela, když mu byl jeden rok a staršímu bratrovi rok a půl. Od té doby se o ně stará babička. Žijí v jednopokojovém domku ve slumu v Nairobi. Abdul by se rád stal inženýrem, který se stará o letadla. Nyní by měl nastoupit na střední školu. Školné na střední škole činí 5.600 Kč/220 EUR za trimestr.

Pokud byste chtěli podpořit Elizabeth nebo Abdula, kontaktujte prosím koordinátorku Lucii Hamáčkovou, tel: 774 547 513, lucie.hamackova@adopceafrika.cz.

Důležitost zdravotního pojištění pro děti v Keni

Peter (41277) měl v roce 2013 nehodu s ohněm a utrpěl těžké popáleniny na nohou. Následně podstoupil 4 operace, které zahrnovaly i použití kožních štěpů, což je součástí terapie při těžkých popáleninách. De facto se jedná o autotransplantaci kůže. Chlapec má od té doby jizvy na nohou, které se nehojí navzdory uskutečněné léčbě.

Během nedávné lékařské prohlídky, která se uskutečnila díky našemu zdravotnímu pojištění, mu bylo doporučeno vyhledat další lékařskou pomoc. Během specializovaného ošetření mu doktor sdělil, že bude muset znovu podstoupit operaci s použitím kožních štěpů. Doufáme, že operace bude úspěšná a Petra již jizvy nebudou trápit. Nic z toho by nebylo možné, kdyby mu adoptivní maminka neplatila zdravotní pojištění.

V květnu 2020 nás čeká začátek nového období zdravotního pojištění. Pojistit dítě je možné vždy na období od června do května, a to zasláním částky 1 500 Kč (60 EUR) na náš účet, a to do 15. 5. Jako variabilní symbol uveďte číslo 6 + číslo „vašeho“

dítka, pod nímž je vedené v databázi „adoptovaných dětí“ (tj. např. 641023). „Adoptivní rodiče“ jsou vždy včas o možnosti pojistit „své“ dítě informováni emailem.

Pojištění dětem zajišťuje:

- 1) kompletní preventivní prohlídku včetně krevních testů na HIV (za předpokladu, že s testy bude rodina souhlasit);
- 2) sledování HIV pozitivního pacienta, léky a všechny potřebné informace;
- 3) informace o prevenci obvyklých onemocnění;
- 4) úhradu nákladů na ošetření a léky v případě hospitalizace, tzn. i na lékařskou péči u závažnějších stavů vyžadujících pobyt v nemocnici, a to včetně úrazů a nehod (až do částky 200 000 KSh za rok);
- 5) úhradu nákladů na ošetření a léky v případě ambulantního ošetření u lékaře (až do částky 8 000 KSh za rok).

Alexandra Yaklyushyna

Zajímavé extra platby

V roce 2018 si adoptivní maminka Rolex (52568) přečetla v chlapečkově dopise, že rodina přišla o dobytek. Rolexův dobrovolný koordinátor tehdy rodinu navštívil a zjistil, že rodině zemřela kráva kvůli nemoci. Adoptivní maminka se rozhodla zaslat extra platbu, nákup krávy se uskutečnil a nyní se nám ozvala nadšená rodina s informací, že je jejich kráva březí a že se celá rodina těší na mléko. Dej hladovému rybu a nasytíš ho

na jeden den. Nauč ho rybařit a nasytíš ho na celý život. Toto rčení za nás opravdu funguje.

Alexandra Yaklyushyna

Jak studenti Ostrova Naděje hodnotí svou školu, která je jiná než běžné školy v Keni?

Jmenuji se Brian Ouma Ogacho a v současné době jsem zaměstnancem Ostrova Naděje. Pomáhám jako asistent ve vědecké laboratoři.

Do základní školy Ostrova Naděje jsem nastoupil v roce 2009, tehdy jsem chodil do třetí třídy. Dříve jsem navštěvoval místní školu a dobře si pamatuji, že když jsem nastoupil, neuměl jsem ve svých devíti letech vůbec mluvit anglicky. Naše třída byla třetí třídou, která složila v roce 2015 ve škole státní zkoušku KCPE, ale náš výkon je dodnes nejlepší ze všech.

Díky dobrým známkám ze základní školy jsem byl pozván do

jedné z nejlepších škol v regionu, ale já jsem si vybral humanistickou střední školu. Moji známí a příbuzní to považovali za špatnou volbu. Říkali, že humanistická škola je teprve na začátku a její zaměření není jasné, ale měla postupy, které nebylo možné vidět na žádných jiných školách. Dobrým příkladem bylo běžné oblečení, které jsme ve škole nosili, nebo třeba telefon a notebooky, které jsme směli ve škole používat.

Z určitého úhlu pohledu jsem rozuměl jejich námitkám, ale díky své milující tetě jsem mohl učinit moudré rozhodnutí a vstoupit do humanistické školy. Pamatuji si, jak mi řekla: „Briane, dostal ses do prvního ročníku humanistické školy, o které se říká, že má nejnepřístupnější žáky, kteří se neučí. Co ti může na této škole zabránit dosáhnout tvých cílů!“

A tak se stalo, dostal jsem se do prvního ročníku. První ročník byla třída plná problémů, bez uniformy jsme byli terčem posměchu a ostatní se s námi nechtěli kamarádit. Cítili jsme se opravdu špatně, vzpomínám si, že když jsme chtěli jet na veletrh vědy a techniky, tak se nám vysmáli.

Studentský život byl krásný. Získal jsem spoustu znalostí a dokonce jsem byl členem dramatického kroužku a účastnil jsem se vědeckotechnických veletrhů. Jednou z nejdůležitějších věcí, kterou jsem se naučil kromě akademické práce, je "baraza". Jde o fórum, na kterém se řeší různé školní případy a které pomáhá zavádět nová pravidla ve škole, ale až poté, co byly vyslyšeny názory všech, kteří se chtěli vyjádřit. Když studenti dostanou prostor, aby vyjádřili svůj názor na důležitá školní témata, učí se být odpovědnými.

Moji učitelé byli od prvního ročníku mými rádci a průvodci. Zformovali mě do jemného, disciplinovaného a pracovitého džentlmena. Jako teenager jsem někdy překročil hranice slušného chování, ale oni mě nikdy neváhali opravit. Jsem šťastný, že jsem se mohl učit v prostředí, kde není dovoleno ponižování a mučivé trestání.

Měl jsem šanci naší společnosti ukázat, že když je studentům dána svoboda volby, mohou uspět. Věřili jsme, že v posledním roce dosáhneme dobrých výsledků.

Po důkladné přípravě jsme šli dělat státní zkoušky KCSE. Naše

výsledky naši obec šokovaly, nemohli tomu uvěřit. Styděli se promluvit. Byli jsme druhá nejlepší škola v okolí a sedmá nejlepší v okrese, to nikdo nečekal. Umlčeli jsme je, viděli smysl nového způsobu učení a přijali ho.

Osobně jsem byl pyšný na své výsledky. Byl jsem nejlepší ve škole, měl jsem jen výborné známky. Jsem pyšný i na své ostatní spolužáky, protože většina z nich prospěla a dostali se na univerzity a další školy, kde budou pokračovat ve studiu. Poděkoval jsem všem učitelům a také Centru Narovinu. Přesvědčili nás, že pokud máme víru a odhodlání, můžeme dokázat cokoliv.

V současné době asistuji na střední humanistické škole a práce mě velmi baví. Pomáhá mi to motivovat moje bývalé spolužáky, aby nikdy neztráceli naději, a přesvědčit je, že jejich život leží v jejich vlastních rukou. Říkám jim, že mají štěstí, že mohou navštěvovat humanistickou školu. A já říkám: "Děkuji vám, humanisté!"

Jmenuji se Jackuen Faith a v roce 2017 jsem začala chodit do druhého ročníku střední humanistické školy, přestoupila jsem sem z dívčí školy Kaswanga.

Moje škola je velice výjimečná, každý tu může říci svůj názor a podělit se o své problémy. Dokonce mluvíme i o věcech, které nám ve škole vadí, a o tom, jak bychom je chtěli řešit. Ve většině státních škol, nemají žáci dovoleno mluvit o tom, co jim vadí při výuce. Jinde je běžné, že učitelé určují pravidla, která musí být dodržována, a pokud nejsou, tělesné tresty nejsou žádná výjimka.

Co se školních poplatků týká, je vedení mé školy velice vstřícné. Pokud se někdo opozdí, není poslán domů tak jako ve většině ostatních škol, kde jsou pravidla přísná.

Ve škole se nás snaží vzdělávat různými aktivitami, a předat nám životní zkušenosti a dovednosti, které jsou často velmi užitečné pro vyřešení osobních problémů.

Na druhé straně máme také svobodu, abychom mohli poznat a rozvíjet svůj talent a nebáli se říci svůj názor, což přispívá k našemu sebevědomí.

Od té doby, co navštěvuji střední humanistickou školu, jsem se hodně změnila a naučila se spoustu věcí. Zjistila jsem, že problémy se dají řešit v klidu a bez jakéhokoliv násilí. Také jsem si uvědomila, že je velice důležité mít svůj názor, a když v něco věřím, tak si za tím stát, i když to ostatní mohou vidět jinak.

Jsem velice vděčná a pyšná za svou příležitost chodit do této školy. Ráda bych poděkovala všem, kteří ve škole pracují, za to,

jak se o nás starají, a za to, že z nás vychovávají vzdělané a zodpovědné osoby, které mají neskutečný rozhled, jsou schopni se podělit o názory, dokážou řešit problémy a respektují ostatní.

Jmenuji se Odingo David Odhiambo a byl jsem studentem humanistické školy Ostrova Naděje, založené Centrem Narovinu, od roku 2009 do roku 2019.

Můj život během základní školy byl velmi radostný. V roce 2009, kdy jsem byl přijat na tuto školu do 3. třídy, jsem byl velmi slabý z hlediska prospěchu. Měl jsem špatné komunikační schopnosti a mluvil jsem pouze jedním jazykem (mateřštinou). Kvůli tomu jsem měl velký problém se čtením, protože všechny předměty byly vyučovány v angličtině. Asi po roce jsem byl schopný domluvit se anglicky a svahilsky, ale při vyučování

to stále ještě nebylo dobré. Žáci byli hodnoceni, což mě demotivovalo a vyvolávalo pocit, že NA TO NEMÁM. Učitelé mě povzbuzovali, ať to nevzdávám. Vzpomínám si na jednu ze svých vychovatelek jménem Beatrice, která se o nás v sirotčinci starala. Byla velmi přátelská a netolerovala násilí. Věnovala se nám, povzbuzovala nás, dávala nám naději. Když jsem byl v šesté třídě, vedení školy zrušilo některá pravidla, jako bití rákoskou, pokud student udělal chybu, srovnávání studentů během zkoušek, zneužívání moci učiteli i když se mylili, nesmyslná nařízení, která si vymýšleli zaměstnanci. Komunita nejdříve považovala držení se těchto nových pravidel za nepřijatelné, ale poté, co v roce 2013 naše základní škola měla nejlepší výsledky závěrečných zkoušek ze všech na Rusinga Island, lidé pochopili, že změna měla smysl.

Když jsem v roce 2015 složil na konci základní školy zkoušky, měl jsem nastoupit na střední školu. Mé výsledky byly tak dobré, že mi v pohodě zajistily nástup na střední školu. Získal krásných 372 bodů přičítám hlavně prostředí, které škola pro mě a mé spolužáky vytvořila. Získal jsem také diplom pro nejlepšího atleta v oblasti Mbita Sub County. Základní škola má také úspěchy na poli hudby, divadla a míčových her. Z výše uvedeného je patrné, že škola Centra Narovinu je nejen klasickou vzdělávací institucí, ale že o děti pečuje, rozvíjí jejich potenciál a dobře je připravuje na další etapu života.

Věděl jsem, že Centrum Narovinu plánuje spustit provoz střední školy v roce 2016. Rozhodnutí, na kterou školu jít, nebylo snadné. Babička, sestřenice a bratrance, a dokonce ani moje sestra nikdy neschvalovali mé rozhodnutí nastoupit na nově vzniklou školu Centra Narovinu. Některé jejich argumenty byly: škola neměla dobrý akademický základ, studenti zde nenosí uniformy (to bylo nejspornější) a škola není náboženská. Protože jsem ale zažil základní školu Centra Narovinu, bylo mé rozhodnutí pevné. Bylo zábavné být prvním studentem prvního semestru nové školy. Jako první studenti jsme měli zodpovědnost za utváření image školy. Celá komunita, a okolní školy, byla z počátku také proti novotám, které střední škola přinesla. Všichni tvrdili, že nová škola bude propadák. Nemít uniformy bylo v Keni naprosto nepředstavitelné. Vesničané si nás dokonce pletli s rodiči. Při akcích na jiných středních školách, kterých

jsme se účastnili, si nás dokonce pletli se studenty univerzit. Nebylo snadné se tak moc odlišovat od kamarádů. Všichni nás sledovali. Nešlo se vyhnout nepříjemným situacím, šlo jen o to věřit, že naše rozhodnutí studovat právě zde, je správné. Neexistence uniformy přinesla i problém při registraci školy, která se podařila až poté, co od třetího ročníku byly nakonec uniformy zavedeny.

Opravdu moc děkuji Daně, Joshovi a Kenovi, že mi vysvětlili důležitost nenásilí a výhody jiného způsobu vedení a výuky. Organizovali každý rok týdenní seminář a víkendové diskuzní fórum pro žáky a učitele o tom, jak žít, aby naše budoucnost byla lepší a lepší. Hodně mi to dalo. Hlavně kuráž čelit nepřátelské komunitě. Věděl jsem, že to, co dělám, má smysl. A zároveň pochopil motto školy, které zní „Chovej se k ostatním tak, jak chceš, aby se oni chovali k tobě“.

Vzdělání získané v prostředí, kde je kladen důraz na kreativitu, inovace, zdravé sebevědomí, nenásilí, kritické myšlení, že mě udělalo člověka schopného spolupráce, soucitu, se smyslem pro solidaritu, který je schopný dále pracovat na svém i společenském rozvoji a vývoji. Učitelé i ostatní zaměstnanci nám šli dobrým příkladem. Pravidla vznikala na základě diskuze mezi učitelé a studenty. Škola také jednou týdně pořádala „barazu“, veřejné fórum, kde každý mohl svobodně a beztrestně vyjádřit své názory a přednést své požadavky. Závěry, ke kterým během veřejného diskutování docházelo, byly velmi zajímavé. Jsem lidem z Centra Narovinu opravdu vděčný, že s takovým nápadem přišli.

Výuka nebyla jen o samotném studiu, ale také o rozvíjení individuálních talentů studentů. Jednou měsíčně jsme se mohli potkávat s mentory, kteří nám pomáhali odhalit, v čem jsou naše silné stránky. Díky tomu dokonce dvě naše studentky dva roky po sobě (2018 a 2019) vyhrály v soutěži Miss Rusinga. Škola měla i velmi úspěšný basketbalový dívčí tým. Účastnili jsme se hudebních a vědeckých projektů či konferencí. Střední škola, stejně jako už škola základní, prostě studentům pomáhala najít jejich místo v životě a rozvíjet jejich potenciál. Myslim, že jsme jediná škola, která má tak skvělé učitele. Jsem na ně velmi hrdý.

Nyní již můžu hrdě prohlásit, že celé komunitě, včetně některých mých příbuzných, došla řeč, když naše škola excelovala v národních srovnávacích zkouškách. A kromě studijních výsledků jsme vždy měli i dobré výsledky ve sportu, minimálně v oblasti Mbita County. I přes veškerou kritiku našeho způsobu výuky a přístupu ke studentům a všeobecnou nedůvěru v naše výkony, jsem se díky výsledkům u maturity dostal na univerzitu. Střední škola Ostrova naděje mi prostě doslova přinesla naději, že se mé životní sny mohou splnit.

V letošním roce mám velkou šanci pomoci změnit život i dalším lidem, zvláště nastupujícím prvákům, pomoci jim se najít a začlenit. A také pochopit, že způsob vedení, tak odlišný od státních škol, rozhodně má smysl. Od září poté sám budu pokračovat ve studiu na univerzitě.

Nyní je mým velkým přáním, aby všichni studenti (základní i střední školy) na Ostrově naděje získali ze studia stejně pozitivní zkušenosti jako já. Vážím si všech učitelů a koordinátorů. I když jsme občas měli neshody a problémy, vždy mi na nich bude záležet.

Na co jsme hrdí

Konec roku 2019 pro nás byl obzvláště dojemný. Ukončili jsme několik desítek adopcí, ale s klidným srdcem a čistým svědomím, protože máme informaci, že naše již dospělé děti úspěšně dostudovaly. Díky vám, našim adoptivním rodičům, je v Keni o mnoho nadějných bakalářů víc, jen se podívejte na ty šťastné fotky.

Další pozitivní zpráva je z ostrova Rusinga. Na naší střední škole Island of Hope se poprvé konaly maturitní zkoušky a ihned úspěšně. Studenti nás ujistili, že naše práce má smysl, jelikož získali úžasné známky, díky kterým mohou dále pokračovat na vyšší odborné školy a univerzity.

Alexandra Yaklyushyna

Rose (ID 50688)

Purity (ID 50622)

Purity (ID 50388)

Miriam (ID 55075)

Výsledky „Celostátní srovnávací zkoušky středního vzdělání“ (Kenyan Certificate of Secondary Education) humanistické školy Ostrov Naděje v roce 2019

Celkem čtyři studenti pokračují ve studiu na státních univerzitách. Minimální požadavek pro přímý vstup na univerzitní studijní obor je C+. Studijní obor trvá běžně 4 - 6 let, záleží na typu oboru. Tito studenti jsou přijati na univerzitu přímo a budou si moci vybrat obor, který chtějí studovat:

1. Brian Ogacho (A-) 2. Robert Okongo (B+) 3. David Odingo (B) 4. Sharon Onyango (C+)

Dále sedm studentů je přijato na státní nebo soukromé vyšší odborné školy na studium diplomového oboru. Minimální požadavek pro studium diplomového oboru je C-. Tyto obory jsou dvou až tříleté. Jakmile student projde úspěšně těmito vyššími odbornými školami, může nastoupit na univerzitu na dvouletý studijní obor. Toto jsou studenti, kteří jsou přijati na vyšší odborné školy:

1. Bill Zani (C) 2. Christine Aluoch (C-) 3. Tom Tillen (C-) 4. Owato Dennis (C) 5. Brian Okotch (C-) 6. Cheryl Onyango (C-) 7. Suleiman Opiyo (C-)

16 studentů je přijato na státní nebo soukromou odbornou školu na certifikovaný obor. Studium trvá běžně 2 roky. Po absolvování může student dále studovat tříletý diplomový obor. Minimální požadavek na certifikovaný obor je D-. Následující studenti jsou přijati na tento obor:

1. Belinda Wafula (D+) 2. Jaquine Faith (D+) 3. David Odira (D+) 4. Wraymond Ogweno (D+) 5. Evance Ogutu (D+) 6. Merceline Oyuko (D+) 7. Veronica Okeyo (D+) 8. Vincent Ouma (D+) 9. Kiano Jane (D) 10. Immaculate Ateto (D) 11. Stephine Junior (D) 12. Lenox Owino (D) 13. Brena Odhiambo (D) 14. Jack Johnson (D) 15. Harriet Achieng (D-) 16. Lyvia Ochieng (D-)

Všichni naši studenti mají možnost pokračovat na vyšších odborných školách nebo univerzitách. Naše škola dosáhla nejlepších výsledků ve fyzice a zeměpisu z celé oblasti Homabay County a na celonárodní úrovni dokonce dosáhla nejlepšího výsledku v informatice. Naše třída byla též vyhodnocena v rámci Mbita regionu jako ta s nejdisciplinovanějšími studenty během zkoušek a nebyl zaznamenán ani jeden případ podvodu.

Středoškolský projekt pro nás nebyl poslední 4 roky vůbec jednoduchý. Měli jsme spoustu problémů se státními institucemi z důvodu alternativního způsobu výuky – výuky bez násilí a zastrašování a podpory studentů stát si za svým názorem. Někdy to bylo až tak obtížné, že někteří studenti opustili školu

v průběhu studia, protože se obávali postihů. Stejně tak v rámci naší komunity byli i tací, kteří bojovali proti nám a snažili se přesvědčit ostatní, že tento způsob výuky nemůže pro africké děti fungovat. Avšak výsledky K.C.S.E. za rok 2019 nám daly za pravdu a mnoho lidí z naší komunity je překvapeno. Úroveň důvěry se zvýšila a poprvé máme místní studenty, kteří prošli primárním i sekundárním studiem bez bití, zastrašování a po-

nižování ze strany učitelů a složili zkoušky na univerzitu s velmi dobrými známkami. Všichni čtyři studenti, kteří dosáhli v roce 2019 nejlepších známek, docházeli na naši školu už od prvního stupně.

Ken Okongo
ředitel Centra Narovinu v Keni

Postřehy dobrovolníků a adoptivních rodičů z cesty do Keni

Zdravíme všechny čtenáře Bulletinu Centra Narovinu,

začátkem října 2019 jsme se vydali na 14denní cestu do Keni, kde jsme strávili 5 dní v komunitním centru Ostrova Naděje na Rusinga Island a taky navštívili své adoptivní děti.

Náš pobyt začal na Rusinga Island. Po 24hodinovém cestování a kulturním šoku, který prožije asi každý, kdo

poprvé cestuje do Afriky, bylo první probuzení v komunitním centru jedním z nejsilnějších zážitků. Vše, co jsme znali z fotek a videí, bylo najednou před námi a my uprostřed všeho dění. Když po cestách vidíte domky z hlíny, proutí a pár kousků plechů, až pak vám dojde, kolik práce muselo dát vybudovat kliniku, základní školu, mateřskou školu, sirotčinec, jídelnu a kolik

práce stojí za tím, aby v komunitním centru vše dobře fungovalo. Zkrátka jsme jen žasli nad krásným a klidným prostředím u Viktoriina jezera, kterým Ostrov Naděje je. Všechny hezké pocity se znásobí, když vidíte, jak jsou chudé děti v tomto prostředí šťastné a radují se z maličkostí. Jak se děti ze střední školy starají o děti ze sirotčince a vytvářejí mezi sebou přátelské vazby.

Druhou polovinu pobytu jsme strávili v hlavním městě, Nairobi. A protože jsme oba dva adoptivními rodiči, navštívili jsme „naše“ děti. Byli jsme celkem ve 3 rodinách. Setkání s rodinami byla velmi příjemná a dojemná. Děti jsme mohli navštívit přímo v jejich třídě, poté nás vždy pozvali k nim domů, kde nás pohostili, a poté jsme si povídali o životě v Africe.

Na cestu do Keni rádi vzpomínáme. Zažili jsme mnoho příjemných setkání. Poznali jsme, jak funguje adopce na dálku z druhé strany. Seznámili se s místní kulturou a lidmi a už teď přemýšlíme, kdy se na Rusinga zase vrátíme!

Petra Augustová a Jiří Štancl

DĚKUJEME ZA PODPORU PARTNERSKÝM ŠKOLÁM FÉROVÝ OBCHŮDEK NA JARMARKU

Již několik let si dopisujeme s dětmi z partnerské školy „BELLA REHABILITATION CENTRE“, která působí v Keni. Vyráběli jsme pro ně pexesa, puzzle a hudební nástroje z různých materiálů (např. krabičky od sýrů, plastová vajíčka, lžice, korálky). Také

ných výrobků z masku, dřeva a kovu).

A že se nám to povedlo, o tom svědčí částka ve výši 10 700,- Kč.

Měli jsme velikou radost, že se nám podařila vybrat taková částka, a doufám, že budeme moci s nimi i nadále spolupracovat.

*Petra Netíková
a děti ze třídy Žabiček,
ZŠ Vítězslava Háška
Odolena Voda*

jsme kreslili obrázky měst, kde žijeme, jak vypadáme a jak se oblékáme. Děti to vždy bavilo a byly zvědavé, jak to vlastně v takové škole v Keni funguje, a tak jsme se dívali na různá videa a také četli o dětech, které bohužel neměly to štěstí a musí se potýkat s problémy ať už při cestování do školy anebo s nedostatkem školních pomůcek.

A proto jsme byli rádi, že jsme mohli pomoci a podpořit je prodejem výrobků z Férového obchůdku (kešské kávy, čaje a různě

DARUJME VZDĚLÁNÍ

Pošlete trvalou dárcovskou SMS ve tvaru

DMS TRV OSTROVNADEJE 30
DMS TRV OSTROVNADEJE 60
DMS TRV OSTROVNADEJE 90

na telefonní číslo **87 777**

Každý měsíc Vám bude automaticky odečtena částka 30, 60 nebo 90 Kč, až do doby, kdy se rozhodnete příkaz zrušit. www.darcovkasms.cz

Pošlete jednorázovou dárcovskou SMS ve tvaru

DMS OSTROVNADEJE 30
DMS OSTROVNADEJE 60
DMS OSTROVNADEJE 90

na telefonní číslo **87 777**

Cena DMS je 30, 60 nebo 90 Kč.

Více na www.darcovkasms.cz

Centrum
narovinu